

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor	Correspondințele se adresează redacțiunii
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 ⁰ coroane	Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte	„FOAIA DIECESANĂ“
„ „ „ „ pe 1/2 an 5 „	etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150	iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la
„ România și străinătate pe an 14 franci	de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor.	ADMINISTRAȚIA
„ „ „ „ pe 1/2 an 7 „	de aci în sus 10 coroane	Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș

Vorbirea

prin care Înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Metropolitan Ioan Mețianu a deschis sinodul arhidieceșan.

Cristos a înviat!

Domnilor deputați!

După invocarea Duhului sfânt, la lucrul pentru care ne-am întrunit în acest sinod arhidieceșan, vă salut cordial, domnilor deputați, implorându-vă și la aceasta ocaziune încă mulți ani de conlucrare mănoasă la întărirea bisericii străbune, spre mărirea lui Dumnezeu și salatea credincioșilor.

Esperiind fericiții noștri părinți, că în marea acestei vieți, adescori turburată de viforul ispitelor, și noi vom fi espuși multor cercări grele: ni-au lăsat de scut și adăpost acea ancoră tare și puternică, care i-a ocrotit și pe dinșii de-alungul secolilor, ni-au lăsat de scut și adăpost biserica noastră națională, ca cu credința străbună nu numai să ne apere și pe noi de viforul ispitelor, dar să ne mai fie și făclie luminătoare în cărările cele întunecoase din marea acestei vieți.

Au esperiat fericiții noștri străbuni, că numai biserica a fost ancora, care i-a ocrotit și pe dinșii în toate împrejurările grele, conducându-i la limanul mântuirii, și însuflețindu-i și la fapte mărețe, de aceea ni-au lăsat-o și noauă de cea mai scumpă moștenire.

Prevăzând însă acei fericiți străbuni că și pentru cea scumpă moștenire vor urma timpuri grele, când și ea însaș va fi amenințată: au aflat de bine, pe lângă conducătorii naturali, a chema într'ajutoriu la apărarea și întărirea ei și pe fruntașii clerului și poporului, întruniți în corporațiuni bisericesci, precum este și acest sinod compus din dvoastră, domnilor deputați.

Precum este mare onoare și încredere pentru toți cei chemați în asemenea corporațiuni tot așa de mare este și onoarea și încrederea, cu care clerul și poporul v'a distins pe d-voastră, domnilor, prin alegerea în aceasta venerabilă corporațiune, dar și mai mare este *respunderea*, ce ați luat-o asupra dvoastră la primirea mandatului de deputați, *respundere mare* înaintea lui Dumnezeu și a posterității, de a grijă și a conserva cât mai bine cea moștenire părintească, cel mai prețios tesaur al nostru.

De aceea toți trebuie să ne îndoim silințele întru a justifica încrederea clerului și poporului, și a ne achita de marea *respundere*, ce am luat asupra-ne,

combinând și făcând tot posibilul pentru apărarea și întărirea acelei scumpe moșteniri părintesci contra tuturor valurilor furtunoase.

Și cum vom putea îndeplini mai bine acestea, de cât cultivând simțul religios în măsura tot mai mare, și paralel cu aceasta, lucrând și la dezvoltarea facultăților sufletesci ale clerului și poporului, biserica cea vie a Domnului, pentru a ne apropia tot mai mult de binele vremelnic și fericirea eternă, scopul suprem al omului.

Pentru a îndeplini acestea cu înai mult succes nu e destul, domnilor, a combina și a conlucra numai aici, în cele câteva zile cât durează sesiunea sinodală, ci se mai recere și ca lucrările noastre din acest sinod să le continuăm și după aceea, în tot timpul și la toată ocaziunea, și colo jos, în cler și popor, unde este foarte mult de lucrat.

Spre acest scop se recere, domnilor, să luăm toți asupra-ne sarcina apostoliei, cercetând și eruând stările, pornirile și înclinările din cler și popor, sprijinind cele bune și condamnând cele rele. Și apoi prin cuvinte, exemple și faptele noastre, să convingem pe toți ai noștri, atât despre foloasele cele mari ale luminei și culturii, cât și despre valoarea și puterea cea mare a credinței noastre religioase, arătându-le, că în acestea se cuprinde cea mai adâncă înțelepciune, că ele poartă în sine soarta indivizilor și a popoarelor, și că ele sunt izvorul binelui nostru din această viață, și al fericirii eterne din cealaltă lume.

Deși nu este acum nici locul, nici timpul a ne întreba, dacă și cum ni-am împlinit această mare datorință, unul fie-carele dintre noi: aflu totuș de bine a constata, că dacă am fi urmat așa, și dacă ne-am fi silit a ne pune în mai de aproape contact cu poporul, de sigur puteam ajunge la mai multe rezultate îmbucurătoare. De aceea, va fi bine, ca ceea-ce vom fi întrelăsat în trecut, să suplinim în viitoriu, folosind tot mai bine mănusul teren de care dispunem, nu numai în interesul bisericei, dar și al inbitei noastre patrii; va fi bine să ne îndoim puterile la cultivarea simțului religios, al credinței și al dragostei evanghelice greu amenințate în timpul mai nou în unele părți ale bisericei noastre.

Trebuie să facem aceasta fără întârziere, domnilor, căci bine vedem ce nori grei se ridică și asupra bisericii noastre; bine vedem cum se înmulțesc curentele periculoase și profetii mincinoși, cari tind a străina și pe ai noștri de biserica străbună, de preoțime

și de fruntași, cu felurite ademeniri și bărfeli, între cari și aceea, că nici superioritatea bisericească, nici preoții și inteligenții noștri nu s'ar interesa de înaintarea și binele poporului, cum și că nici contribuțiile și jertile poporului pentru biserică nu s'ar resplăți în măsură corespunzătoare.

De aceea pentru a desminti asemenea neadevăruri și a convinge și pe bârfitori despre contrariul, aflu de bine, la această ocaziune, a atinge numai foarte pe scurt interesul cel mare ce îl poartă biserică pentru întărirea poporului în credință și dragoste evanghelică, și pentru luminarea lui, din cari toate izvoresc binele și fericirea oamenilor.

Spre acest scop nu voiu înșira frumoasele progrese religioase, morale, culturale și economice, obținute de la introducerea statutului organic, cari ar forma o carte mare; ci cred de ajuns a atinge, așa zicând, în treacăt, câteva lucrări mai însemnate, chiar și numai din cei cinci ani din urmă.

Astfel, pentru întărirea clerului și poporului în sânta credință, apoi pentru dezvoltarea facultăților sufletesci, în măsură tot mai mare, precum și pentru potențarea zelului pastoral și a bunei creșteri la preoțimea și învățătorimea noastră, eu în tot anul le-am adresat câte 3—4 cărți pastorale, indicându-le cum să își împlinescă mai conștientos chemarea, cum să lumineze poporul și tinerimea, prin biserică și școală, și cum să întărească pe toți în dragostea și credința în Dumnezeu.

Tot spre acest scop, pe lângă toată etatea mea înaintată, până acum în tot anul am întreprins și unele vizitațiuni canonice, în părțile Brașovului, Seliștei, Sebeșului, Bistriței și Reghinului, învățând și îndemnând clerul și poporul la cele bune și folositoare.

Văzând, cum fruntași altor confesiuni se întrunesc cu miile în conferențe confesionale, clerici și mireni, chiar și din cea mai înaltă aristocrație, spre a se consulta cum să și întărească mai bine biserică contra curentelor amenințătoare: până să ajungem și noi aceasta, am aflat de bine e introduce și în arhidieceasa noastră deocamdată numai conferențe preoțesci, în cari preoțimea, prin împrumutarea cunoștințelor să se perfecționeze și să lucreze mai cu mult succes la împlinirea chemării sale.

După ce cu toți împreună am ajuns a delătura deficitul obvenit în fondul general arhidieceșan, prin încasarea speselor de cult de la popor, s'a ameliorat dotațiunea asesorilor și a celorlalți funcționari consistoriali, a protopresbiterilor, a profesorilor seminariați, conform cerințelor timpului. Iar aceasta, atât pentru-ca toți aceia să se dedice cu deadinsul chemării lor, cât și pentru a se îndemna și alți bărbați distinși să reflecteze, după timp, la atari officii.

Tot din asemenea considerațiuni s'a ameliorat și starea fondului de pensii, mai înainte înființat.

Paralel cu aceasta s'a mai înființat și un fond de asigurarea edificiilor bisericesci contra focului.

S'a introdus trimiterea de stipendiști și la facultatea teologică de la universitatea din Cernăuți.

Aici în centru s'a mai pus în lucrare și zidirea bisericii catedrale, dimpreună cu colecta necesară la acea zidire, iar afară în arhidieceșă s'au zidit 54 biserici noi și s'au renoit 127 dintre cele vechi. S'au zidit 107 școli noi, și s'au renoit 46 dintre cele vechi. S'a sporit în mod îmbucurătoriu numărul copiilor, cari cercetează școala. S'au sporit fondurile și fundațiunile bisericesci, și alte asemenea.

Aș abuza de paciunța d-voastră, dacă aș enumera și alte rezultate îmbucurătoare; de aceea mă restrâng

numai a observa, că toate acestea, și alte asemenea, sunt tot atâtea mijloace la atingerea scopului ce urmărim, mijloace cari, deși modeste, recompensează de ajuns sacrificiile poporului pentru biserică.

Știind însă bine, că pentru a ne apropia tot mai mult de scopul ce urmărim, avem încă foarte mult de lucrat, și fiind convins că toți câți ne-am întrunit în acest sinod, ne vom încorda puterile, ca să satisfacem sântei noastre datorințe, pentru-ca să și începem lucrările ce ne așteaptă: declar sesiunea ordinară a sinodului nostru arhidieceșan pe anul 1904 deschisă.

Când s'a întemeiat orașul Caransebeș și ce știm din trecutul lui?

(Continuare)

Publicarea preînaltelor diplome și intronizațiunea

Dumineca din 12. Novembre c. n. sau 31. Octobre c. v. 1865 a fost o zi de o adevărată sărbătoare națională. Toate casele din oraș și cu deosebire cele din stradele principale ale lui erau decorate cu cununi de flori și cu flamuri ale armatei comune, ale patriei Ungaria și ale Transilvaniei. Des de dimineață musica regimentului percurse toate stradele orașului în sunetul celor mai populare și plăcute marșuri naționale române. Iară mai târziu altă musică populară compusă din musicanții noștri naționali de prin satele învecinate cu Caransebeșul, străbătea stradele orașului cu conductul bouului destinat, după datinile vechi ale grecilor și Românilor, a se da jertfă. Acest bou, frumos decorat în coarne cu cununi de flori și cordele sburătoare, fu dus apoi în piața cea din naintea casarmei din loc, unde fu tăiat și fript între două focuri colosale. Aci improvisându-se o petrecere populară cu jocuri, bouul fript între 3—4 oare după amiază fu tăiat în tălii și împreună cu pâne și 2 vase de vin împărțit spre ospătarea poporului, care venise și din cele mai îndepărtate părți ale diecesei spre a fi martori oculari ai acestei sărbători.

Conform programei satorite între comisariul imperial și mandatarul metropolitan, având a se începe la 9 oare antemeridiane actul intronizațiunii în biserică catedrală din loc, la 8 $\frac{1}{2}$ oare o deputațiune numeroasă de preoți și mireni sub conducerea protopresbiterului Logoșului Ioan Marcu invitând pe ilustrul comisariu de a veni la biserică și a îndeplini misiunea sa, comisariul imperial în o trasură de gală cu 6 cai, condus de o companie a regimentului romano-banățean Nr. 13 sub sunetul campanelor dela toate bisericile din loc și sub tunetul neconținut al pivelor sau trascurilor înaintă la biserică catedrală. La coborirea din trăsură compania cu drapelul în frunte deja așezată prezentă armele, iară musica regimentului intonă imnul împărătesc.

Înaintea Catedralei preoțimea formase șpalir iar la pragul portalului Catedralei în prezența man-

datariului metropolitan îmbrăcat în mantie cu pastoralul în mână, apoi noul Episcop în întreg ornatul arhieresc (in pontificalibus) întâmpină și salută pe ilustrul comisariu cu următoarea agrăire în limba germană: „Ilustre domnule comisariu instalațional imperial și regal!

Bine este cuvântat cel ce vine întru numele domnului.

Permite-mi a Te saluta respectuos ca pe delegatul Maiestății Sale cesaro-regesci apostolice al preagrațiosului nostru Domnitoriu al țerei înaintea portalului acestei sante biserici, care de astăzi încolo se înalță la demnitatea de catedrală.

Permite-mi mai departe a da de nou spresiune sentimentelor noastre de mulțumire Majestății Sale ces. reg. apostolice preagrațiosului nostru Domnitoriu pentru înființarea Metropoliei gr. or. române și pentru reactivarea Episcopiei sufragane a Caransebeșului.

Pecând îmi țin de sântă datorință de a Te asecura și cu aceasta ocaziune sărbătorească despre păstrarea până la sfârșitul zilelor mele a nestrămutatei credințe, supuneri și devoțiuni către Maiestatea Sa prea înaltul nostru Împărat și Rege apostolic și către prea înalta casă domnitoare, totdeauna Te rog respectuos, să binevoesci a dispune publicarea diplomei preînalte a reactivării Episcopiei Caransebeșului, iar pe mine a me introduce în oficiul preagrațios conferit de Episcop al ei.

În biserică lângă icoana maicei Domnului vis-avis de scaunul episcopesc era construit un tron occasional frumos decorat și în dreapta acestui tron era așezată o masă pentru secretariul comisariului imperial și pe aceasta masă să aflau depuse diploma și gramata metropolitană.

Comisariul condus la tronul acesta, după ce se făcu liniște în biserică, în care intrarea a fost permisă numai cu bilete din cauza îngustimei locului față cu deputațiunile cele multe din diecesă și cu poporul, ce venise din îndepărtare la acest act în Caransebeș, — își acoperi capul și cu capul acoperit a demandat secretariului său denumit pentru acest act, Majorului c. r. de administrațiune Carol Cervenca, mai târziu nobil de Sebeșhal, a cetii în limba latină și română diploma reînființării Episcopiei.

Îndată după cetirea acestei diplome ilustrul comisariu îndreaptă către noul Episcop următoarea cuvântare în limba germană:

„Prea sântite Domnule Episcop! Zioa întronisărei festive a Preasântiei Tale în venerabila catedrală episcopală a Caransebeșului este o zi iubilară și de bucurie, care află răsădit în inimile tuturor românilor și în cele mai îndepărtate locuri. O dorință veche seculară s'a împlinit și prefăcut în faptă prin grația preainălțatului monarch. Însemnătatea cea mare a sărbătorei de astăzi zace în aceea, că această sărbătoare are a se privi ca începutul unui viitoriu plin de speranțe și aducătoriu de binecuvântare pentru poporul român din patria noastră. Prea grațiosul nostru

Domnitoriu, îmbrășosind cu iubite părintească toate popoarele sale, din înălțimea tronului său a dat tuturor drepturi egale. *Conservarea naționalității este garantată tuturor și o întrecere nobilă pe calea progresului moral și intelectual va avea de aci înainte să vivifice puterile și să aducă la înflorire dezvoltarea istorică și culturală. Singuri slabi și imperfecti — întruniți, puternici și mari, — conservarea proprie, interesul cel mai înalt al gîntei, nu mai puțin datorința de adăncă mulțumită demândă tuturor popoarelor Austriei a se aduna cu credința neclătită în concordia frățească gata spre orice jertfă împrejurul tronului vechiu-venerabil împărătesc, împrejurul persoanei prea iubite a Împăratului și ascultând de înviațiunile lui, cu toții întruniți cu tărie să promoveze puterea și mărirea patriei comune și prin aceea să-și asigure viitorul și esistența gîntei proprii, întemeind astfel durabil bunăstarea ei. Dar când pătimosie și desertăciune vană vor amărîta legătura internă, atunci va fi datorința tuturor, a alunga spiritul cel rău, pe cei rătăciți ai aduce la calea adevărului, și a respinge cu seriozitate escesele, cari vatamă simțul propriu și drepturile altora, pentru că orice tendință particulară deșeartă trebuie să cedeze prosperării întregului, și înaintea maiestății statului imperial au toți să se supună. (Eitles Sonderstreben soll dem Wohl des Ganzen weichen, vor der Majestät des Kaiserstaates muss sich Alles beugen). Dotat cu calități eminente ale spiritului, și inimei, distins prin meritele câștigate, înălțat prin favorul și grația prea bunului nostru Domnitoriu, Preasântia Ta în sântă măsură ca un înalt demnitaru bisericesc vei fi un conducătoriu părintesc și un binefăcătoriu al poporului Preasântiei Tale în calea perfecționării morale după învățăturile fundamentale ale santei biserici ortodoxe răsăritene. Loialitatea-Ți probată și alimpirea-Ți către persoana sacrată a împăratului și către preastrălucita dinastie; înțelepciunea și țaria-Ți, în fine sântul jurământ, cel vei depune, îmi sunt garanțiile cele mai secure, că influința-Ți departe estinsă va fi îndreptată întracolo, ca să înaintezi neîncetat interesele preainaltului tron.*

Bravul popor român al patriei noastre, care ascunde în simul său un frumos viitoriu, va asculta voios și cu supunere în aceasta direcțiune de luminatul arhipăstoriu al lui, pentru că acest popor sub glorioasele flamuri ale Austriei de sute de ani a sigilat cu sângele său credința sa nestrămutată, devotamentul și vitejia sa, cucerindu-și astfel în istoria plină de glorie a Împărății un loc respectat.

Dumnezeu să țină pe Preasântia Ta! Vivat!

Intronisațiunea.

După aceasta cuvântare, intreruptă adeseori prin manifestări de complăcere și bucurie, comisariul imperial și regal provoacă pe Episcop a depune jurământul. În urma acestei provocări mandatariul me-

tropolitan a condus la amvon pe Episcop și suindu-se ambii pe amvon, noul Episcop a depus în limba latină jurământul de fidelitate în fața bisericii și a comisariului. Compania de onoare așezată înaintea bisericii la amintirea numelui Majestăți Sale a dat salva primă. Originalul jurământului scris și subscris de mână proprie l-a predat Episcopul îndată după depunere comisariului imperial.

Mandatarul metropolitan predând acum diploma preainaltă a aprobării alegerii resp. denumirii de Episcop comisariului imperial, acesta a demandat secretariului său a o celi cu voce înaltă în limba originală latină și în traducere română, cu care ocaziunea compania așezată înaintea bisericii a dat a doaua salvă.

A urmat apoi cetirea gramatei metropolitane și agrăirea mandatariului metropolitan către Episcop, cler și popor. La sfârșitul agrăirii preoțimea sub manifestări de bucurie ale credincioșilor a rădicat în sus de trei ori pe Episcopul ei, iar compania a dat a treia salvă.

După aceasta comisariul imperial deadreapta iar mandatarul metropolitan deaștînga luând pe Episcop în mijlocul lor îl conduc la tronul episcopesc din biserică, asemenea frumos decorat. Episcopul în acest tron primesce închinăciunile și sărutările de mână ale clerului subordonat și apoi s'a suit pe amvon și a ținut predica sa de intronisațiune, la al căreia sfârșit a urmat a pătra salvă, și după împlinirea acestora noul Episcop cu asistință numeroasă a oficiat sânta liturghie, sub a căreia decurgere și anume la cetirea Evangeliei, la cșirea cu darurile și la prefacerea s. taine s'a dat iarăși câte o salvă.

Terminându-se sânta liturghie comisariului imperial cu Episcopul instalat s'au dus tot cu acelaș ceremonial în reședința episcopoească, unde s'a subscris al doilea esemplariu al jurământului spre a se preda mandatariului metropolitan împreună cu un certificat oficios despre îndeplinirea actului de intronisațiune.

Tot în aceeași zi la 2 oare d. a. a fost prânzul instalațional în otelul: „Pomul verde“, la care a chemat și condus în persoană Episcopul pe comisariul imperial. De sine se înțelege că la acest banchet animat n'au lipsit toastele pentru Majestatea Sa, purtat de ilustrul comisariu, apoi pentru comisariu, Metropolitanul, mandataru pentru armată, pentru deputațiunile comitatelor Caraș, Timiș și Torontal precum și pentru toți oaspeții, toate purtate de Episcopul instalat.

La toate acestea mai adăogăm, că la aceste festivități au fost invitați 12 Episcopi 14 oficeri dela comanda mil. provincială din Timișoara de atunci- 31 oficeri dela cele 3 regimente grăniceresci bănațene Nrii 12, 13 și 14 cu reședințele de stat major în Panciova, Caransebeș și Biserica-Albă; 6 oficeri dela regimentul de ulani Nr. 6 din Logoj; apoi 28 funcționari ai Comitatelor Caraș, Timiș și Torontal, mai departe 128 proprietari, alți notabili, comercianți măestri și economi, în fine 6 protopres-

biteri, 4 administratori protopresbiterali, 10 asesori consistoriali și din fiecare protopresbiterat câte 2 preoți fruntași, peste tot au fost invitați în calcul rotund 250 de persoane.

Seara a dat orașul Caransebeș tot în otelul „Pomul verde“ un bal strălucit.

În fine pentru posteritate observăm, că ceremonialul intronisațiunei a fost apriat prescriș prin preafualta rezoluțiune din 15 Septembrie 1865, al căreia cuprins îl publicăm în traducere română din limba latină în următoarele:

„Noi Francisc Iosif I. din grația lui Dumnezeu Împăratul al Austriei, Regele apostolic al Ungariei etc. etc.

Deoarece noi am denumit grațios pre credinciosul Nostru, Noauă iubitul onoratul protopresbiter al Brașovului și Archimandrit Ioan Popasu în 6 lule a. c. de Episcop al Caransebeșului și deoarece voim a-l introduce și instala pe acelaș după datina și forma sa prin preacredinciosul Nostru general-major Antoniu Baron Benko de Boinik, așa dar concedem și mandăm prin acestea, ca susnumitul comisariu al Nostru să se înțeleagă cu Archiepiscopul și Metropolitanul românilor din Ungaria și Transilvania sau cu mandatarul acestuia, carele se va trâmite la actul instalației despre defigerea zilei oportune, după acea la întreprinderea instalației să observeze ordinul solemnității îndatinat și prescriș prin grațiosul nostru rescript emanat la 3 Decembre 1783 Nr. 12231 făcându-Ni-sé și subșternându-Ni-sé la timpul său prin susmenționatul nostru comisariu relațiune despre efeptuarea instalațiunei dimpreună cu jurământul, ce îl va fi depus și îl va fi subscris după formula ajustată în înțelesul decretelor din 9 martie 1798 Nr. 2151 și 3 aprilie 1829 Nr. 4225 Episcopul instalat.

Datu-s'a în Viena în 15 Septembrie anul 1865, al împărăției Noastre al 17-lea. Francisc Iosif m. p. Georgiu Măilath de Székely m. p. Cancelariul de curte al Regatului Ungariei. Carol Cavaler de Franck m. p. Mareșal-Locoteninte, Ministru de resbel. La espresul mandat al sacratei Majestăți Sale ces. reg. apostolice Carol cav. de Fromm m. p. colonel ces. reg.“

In nomine patris et filii et spiritus sancti!

Ego Ioannes Popasu Episcopus juro coram sanctissima et individua Trinitate in signo sanctae crucis et beatissimae virginis Mariae Dei Genitricis, Sanctorum Apostolorum, Prophetarum, Martyrum. et omnium Sanctorum, ex tota anima et tota mente, ex totis viribus meis. Volo Sacratissimo Potentissimo et Invictissimo Principi ac Domino Domino Francisco Iosepho ^{Imo} divina favente clementia Austriae Imperatori, Regi Hungariae Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae, Regi Hyerosolimae, Achiduci Austriae, Magno duci

Hetruriae et Cracoviae, Duci Lotharingiao, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carniolae, et Bucovinae, Magno Principi Transilvaniae. Marchioni Moraviae Duci superioris et inferioris Silesiae, Modenae, Parmae, Piancentiae et Quastallae, *Osveciniae*, et Zatoriae, Teschiniae, Foro-Iulii, Ragusae et Gaderae etc. Comiti Habsburgi, Tyrolis, Kyburgi, Goriciae, et Gradiscae, Principi Tridenti et Brixinae etc. etc. Marchioni superioris et inferioris Lusatiae et Istriae, Comiti Altae-Amisiae, Feldkirchiae, Brigantiae, Sonnenbergiae etc. Domino Tergesti, Cattari, Marchioni Slavoniae, Magno Voivodae Voivodatus Serbiae, nec non Serenissimae Domui Austriae et Excelsae Ejusdem Aulae fideliter servire, totamque gentem Iurisdictioni meae in spiritualibus et ecclesiasticis subiectam ad eandem fidelitatem instruere et excitare, praeterea oratio omnibus diebus vitae meae pro Sua Maiestate Sacratissima, neque unquam aliquid contra hoc meum depositum iuramentum, quod nimirum Suae Majestati Sacratissimae Augustissimaeque Domui Austriae ac Ejusdem Aulae in minimo praepredicaret, faciam, aut Iurisdictioni meae spirituali subordinatis facere vel perdirectum vel indirectum permittam.

Juro insuper me de praesenti nulli secretae societati aut confraternitati, sive intra ambitum haeditarium cesareo-regiarum Ditionum, sive extra illas adlectum esse, neque a modo, in posterum in qualemcumque talismodi secretam consociationem quocumque denum sub praetextu meo immisurum; sic me Deus adjuvet et Ejus Sanctissimum Evangelium. Amen.

Caransebeșini die 12 Novembris 1865,

(Va urma)

Nazarenismul

— Istoria și ființa lui —
de Dr. Vladimir Dimitrievici
(Traducere)

Poate-că chiar vestea despre aceste adunări a contribuit că consiliul bisericesc și-a pierdut răbdarea, căci la 25 Septembrie²¹ este adus înaintea județului bisericesc. Ascultarea a durat delă oarale 3—5. Acusa o espune el însuși în următoarele puncte:

1. În loc să clădească, el dărâmă; cu tot serviciul său de păstorie sufletească nici unde nu face bine.
2. Trimbițează, că îl consideră de eretic și că-l persecută. Să spună, cine-l persecută.
3. Despre alți preoți se exprimă cu dispreț.
4. În butul îndrumării referitoare la predici, predică câte 3 oare și mai bine.
5. Predicele lui sunt sub toată critica, pline de espresiuni proaste (mit pöbelhaften Ausdrücken) și atacă pe alți preoți și predicatori.
6. Instrucțiunea copiilor a întins-o până seara și după spusul martorilor e catihet reu și miserabil (ein

schlechter und elender Katechet).

7. Ține adunări oprite, la cari umblă bătrâni și tineri.
8. Umblă la astfel de adunări, cari le aranjază laicii.
9. Nu se ține de pericopele introduse.
10. În locuința lui se adună oameni până noaptea târziu.

11. Afirmă, că în el e st. Duch și că e inger, care va scălda în scaldă Vitezdei²² pe cei-ce cred întrînsul.

În fine îl întreabă președintele, dacă cel puțin pentru viitor voiesce să se supună deciziilor consiliului bisericesc în ce privesce predicele și pericopele la instruirea copiilor. La aceste Fröhlich răspunde în chipul următor: „Fie-care oficiant și fie-care servitoriu e îndătorat și e obligat să reprezente interesele stăpânului său după putință. Celui-ce face aceasta i-se cuvine reu și rușine. Eu sum servitorul lui Cristos (nu servitorul oamenilor), și dacă oamenii voiesc să-mi răpească libertatea spiritului și a conștiinței mele eu trebuie să mă supun mai de grabă lui Dumnezeu decât oamenilor?“ După aceste declarații consiliul bisericesc îl dimitte fără nici un cuvânt și deja în 22 Octomvrie (Vineri — precum el însuși observă) i-se înmanuează dimisiunea din serviciu.

Deci Fröhlich se desparte de comuna sa, se desparte de serviciul preoțesc. Aceasta îl atinge amar și el scrie amicilor sei²³, că acești farisei și cărturari, cari l-au condamnat, sunt mai răi decât aceia, cari au persecutat pe Domnul. „Aceia cel puțin au așteptat trei ani, până când judecătorii mei s'au grăbit cu sentința lor.“ Însă se mângăie în Cristos, care l'a condus în acele momente de cercare. „După aceea — dice el — am aflat, ce mreață mi-a pregătit mie satana. Dintre douăe n'am putut decât să aleg una: A. trebuie să cad sau în mâinile ierarhiei sau în mâinile despotismului; și amândouă în patria noastră sunt asemenea de tari.

Eram chiar în situația aceea critică, în care a fost Iosif cu femeile stăpânului său în Egipt, deoarece biserica esternă a devenit servitoarea și concubina ieftină a statului, cochetează cu ea, dela ea primesce plată; iar acelaia, care nu voiesce să-și mânjască conștiința cu cochetearea aceasta, îi detrag plata“.

În inima sa tot mai mult se întărește ura față de ordinea esistentă. Însă trebuie să observăm aci, că el încă nu are intenție a face particularismu, nu intenționează a se desface de biserica sa în sensul strict al cuvântului. Tot ceea-ce face, el face în cadrul bisericii sale, o face ca membrul ei. Însă pe o astfel de lucrare esaminatorul a pus deja sigilul său — n'a trebuit decât să se împletească câte-va fire ca mreaja să fie destul de tare pentru ca să-l atragă de tot pe calea vederilor greșite despre adevărurile creștinesci. Ne dovedesce aceasta clar și împrejurarea aceea, că el și în Brugg, unde s'a dus din Laitvil, întemează adunări religioase, în cari în tot cazul câte-odată a dezvoltat câte un princip secret și particular. Poate că aceasta purtare a sa a provocat și aci ură, căci o epistolă²⁴ scrisă soților săi o termină în chipul următor: „Despre mine n'am să Vă împărtășesc nimic de nou. Dar de altcum e de nou foarte mult. Îndelungrăbdătorul Dumnezeu vede mai multe decât

noi și totuși ține lumea cu considerare la cei aleși. Însă toate trebuie să aibe sfârșit și când recoalta va fi coaptă, va trimite pe Fiul său. Ferice omul, a cărui moșie dreaptă e colo sus în ceriuri!"

N'a durat mult și el primește epistoală dela un oare-care Christian Helfer, preot în Tuttlingen, epistoală, în care în numele lui Hoffmann îl provoacă, ca să meargă cât se poate mai de grabă la Wilhelmsdorf, care a rămas fără de preot.

Fröhlich abea a așteptat aceasta. Deja în 14 Decembre e în Schafhausen; iar în 17 se duce pe jos la Helfer în Tuttlingen, ca acesta să-i dea oare-cari îndrumări, căci el până aci de câteva ori a fost ajutoriu în Wilhelmsdorf. De aci în 23 Decembre se duce cu o saună din Wilhelmsdorf mai departe și la serbătorile Crăciunului deja predică în Wilhelmsdorf.²⁵

Aci între el și între locuitori degrabă se desvoaltă relațiuni de prietenie și se deșteaptă dorința generală, ca el să rămână paroh stabil. El însuși o spune aceasta (epistoala din 13 Iunie 1831). „Nici nu am aflat în rânduile lor nimic — spună mai departe dînsul — ceea-ce nu mi-ar fi convenit, afară de aceea, că aci după vechea liturgie württembergiană să agrăesce copilul însuși punându-i cinci întrebări, la cari răspunde nașul în numele copilului ca și când copilul ar răspunde. Întrebările sunt următoarele: 1. Te înpotrivesci tu diavolului și tuturor lucrurilor lui? Da, eu me înpotrivesc. 2. Crezi în Dumnezeu Tatăl? Da, eu cred. 3. Crezi tu în Isus Cristos? Da, eu cred. 4. Crezi tu în Sântul Duch? Da, eu cred. 5. Voiesci tu să fi botezat (hotezată) în legea aceasta? Da, voiesc.

²¹ Szeberényi, paroh luteran, acum, în Csaba, care până acuma a scris cea mai bună și mai perfectă carte despre nazareni și care deci s'a ocupat cu viața și activitatea lui Fröhlich, espune greșit, că Fröhlich s'ar fi prezentat în 26 Septembrie înaintea consiliului, căci în ziua aceea Fröhlich abea a primit citațiunea. (Epistoala din Brugg 3. Nov. 1830.) Întreg titlul acestei lucrări a lui Szeberényi, lucrare, cu care adeseori vom mai avea de a face este următoriu: Nazarenismus, iŃta Szeberényi Lajos Zsigmond. Budapest 1888. Kokai Lajos bizomány. Această lucrare a apărut și în traducere germană însă fără de partea referitoare la Fröhlich. A tradus-o G. Schwalm paroh luteran în Panciova. Întăia oară s'a tipărit în „Jahrbücher für protestantische Theologie“, pag. 484—543, iar mai târziu a edat lucrarea tradusă firma de editare: „Schwetschke und Sohn: Die Secte der Nazarener in Ungarn, in limba germană de G. Schwalm, Braunschweig, 1890“.

²² Este bătătoriu la ochi, cum de nu l'au acusat și pentru vederile sale despre botez, mai vartos despre botezul copiilor. Poate-că părerea sa despre aceasta a ținut-o încă în secret împărtășindu-o numai prietenilor sei.

²³ Epistoala din 31 Nov. 1830.

²⁴ Epistoala din 3 Decembre 1830.

²⁵ Szeberényi greșescă când afirmă, că Fröhlich ar fi venit la Wilhelmsdorf abea în anul 1831. Epistoala din 31 Iunie 1831. Pentru-ca să pricepem mai bine acest capitol din viața lui Fröhlich, trăbne să ne facem puțin cunoscuți cu acest Wilhelmsdorf de și numai fugitiv.

Pietismul Württembergian, care nu difere de originalul seu, adecă de pietismul lui Sneider și a lui Franke decât prin aceea, că nu a fost desvoltat academicesca, și nu a fost decât o direcțiune a unor oameni simțitori, inculți cari la anul 1809 s'au fost oufundat în visări teosofice-chilastice. Atunci adecă s'a edat „liturgia noauă“ (neue Agende) care diferia mult de „cea veche“ în cât privește limba; dar mai vartos în cât privește conținutul. În deosebi i-a fost scăderea ținuta cu privire la cuminecătura și cu privire la botez; căci a fost omisă ori-ce amintire despre păcatul strămoșesc, despre lipsa curățeniei prin Sf. Duch și prin principalele roade ale botezului. Dar și situația nașului a fost de tot alta de cum era în sensul liturgiei vechi. Conform vechii liturgii preotul întreba numai copilul, dacă se lapadă de sâtană etc. etc., iar nașul a răspuns în numele lui în calitate de chișă și de reprezentant al copilului. Conform celei noi preotul întreabă pe

naș însuși, dacă el crede etc. etc. — ... Afară de aceste, acești pietiști au fost înverșunați și pentru „noaua carte de cântări“ edată încă la anul 1791, în care de și s'au primit multe cântări din vechea carte de cântări, dar majoritatea precum se zice în prefața acestei cărți de cântări a fost: „durch völlige Umarbeitung dem heütigen verfeinerten Geschmack näher gebracht.“

Deci când guvernul și cu măsură de forță a început să introducă „liturgia noauă“ și „cartea de cântări“, mii de familii pietiste au început a se muta în Rusia, despre care chiștii de atunci credeau, că este destinată acelora, cari vor fi meniți să ajungă împărăția de 1000 de ani a lui Cristos.

Pentru-ca să se pună stavila acestei emigrări, guvernul la propunerea primarului din Loenberg și a notarului Gottlob Wilhelm Hoffmann se învoese, ca pentru aceste suflete neliniștite să se întemeieze comuni: „Die nicht unter dem Consistorium stehe ... die in ihren kirchlichen Angelegenheiten insofern frei sein müsste, als sie die alt-württembergische Liturgie gebrauchen, ihren Pfarrer u. Schulmeister selbst wählen dürfte u. niemand unter ihre Bürger aufzunehmen genöthigt wäre, der nicht nach Leben u. Gesinnung mit ihr einstimmig sei“.

Afacerea a mers foarte răpede. La anul 1819 s'a cumpărat bunul Kornthal (doauă oare spre nord-vest dela Stuttgart) o proprietate de vre-o 1000 de morgenuri de pământ (un morgen o dimineață, adecă atăta cât poate să are 2 trăgători sau cât poate cosi un om într'o dimineață). În Württemberg un morgen avea 31,5 ar. Un ar e de 10□m. prin urmare un morgen e de 315 metri pătrați, adecă cam a 1/3 parte a unui hectar sau 2/3 parte a unui juger. Nota traducerii) cu prețul de 115,000 f., unde în scurt timp s'au așezat cam 1.200 de pietiști.

În colonia aceasta preotul predică totdeauna în haine civile stând la masă, iar împrejurul lui sed cei bătrâni. În casele private poate predica ori-cine voiesce. Se cuminecă tot la 4 septemăni Sâmbăta, la luminări aprinse. Se întemplă, că drept pedeapsă unora pentru un timp oare-care le deneagă cuminecătura. La cuminecătura îi ajută ca și în Herrnhut 4 indivizi, și adecă 2 femei, la femei, și 2 bărbați, la bărbați. În toată seara se adună pentru rugăciune în casa de rugăciuni. Tot așa și copiii au oarele lor deosebite pentru rugăciune. A doaua zi de Pasci toată comuna ese la cimiter, unde se face liturgie hernhutiană cu cântări, cu predică și cu rugăciune. Pentru cei morți nu poartă haine negre. Fie-cărei căsătorii premerge consvătuire cu bătrânii și logodnă solemnă în prezența acestora etc. etc.

Fîind-că pietiștii au alergat cu droaia cătră acest ideal al lor, Kornthal de grabă a devenit prea mic pentru ei și au trebuit să grijască să se mute în altă colonie. Însă mult timp n'au putut să capete pământ potrivit. Abea în anul 1824 căpătă ei în depărtare de 30 de oare dela Kornthal cam 600 morgenuri de pământ espus inundării, pe care ei cu multă trudă îi storc de apă și-l colonisează. Colonia mai năintă se cheamă Lenggenweiler Moosried, iar ei o numeau Wilhelmsdorf. Organizația și rânduile lor erau ca și în Kornthal. În anul 1839 a numărât 45 de familii cu 35 de case. În anul 1852 Wilhelmsdorf se desface de legătura sa cu Kornthal și s'a numărat la comunele politice de rând. Vezi despre aceasta: M. S. C. Kapff (Pfarrer in Kornthal): Die Württembergischen Brüdergemeinden Kornthal und Wilhelmsdorf, ihre Geschichte, Einrichtung u. Erziehungs-Anstalten. Kornthal. 1839. Palmer, Die Gem. u. Sekten, pag. 48—58; Herzog, Pitt u. Hauck. Real-Encyklopädie f. protest. Theologie u. Kirche, 2. Aufl., VIII. Bd., pag. 236—245; Wetzer u. Welte's Kirchenlexikon der kath. Teologie und ihrer Hilfswissenschaften, 2-te Aufl. (Freiburg im Breisg. 1891), VII. Bd., pag. 1025—1027.

(Va urma)

Varietăți

Personale. Prea Sântia Sa Domnul Episcop diecesan Nicolae Popea, însoțit de I. P. C. Sa Domnul Arhimandrit-vicariu Filaret Musta, au sosit Joi seara cu trenul accelerat dela Sibiu, unde au luat parte la ședințele Consistoriului metropolitan.

În amintirea lui G. Barițiu. Vineri în 6 Maiu n. s'a sântit monumentul rădicat la mormântul lui George Barițiu. La actul sântirei au fost de față pe lângă un public numeros și distins reprezentanții tuturor instituțiunilor noastre cilturale-naționale din Sibiu. Academia română a fost reprezentată prin Domnii Gr. G. Tocilescu și Dr. At. Marienescu. După actul sântirii d-l. Marienescu a rostit un frumos discurs

comemorativ tot așa și Dl. Tocilescu un alt discurs improvisat, în cari scot la iveală meritele lui Barițiu. Atât Academia română, cât și Asociațiunea noastră au depus câte o cunună de lauri pe momentul nemuritorului și binemeritatului G. Barițiu.

Corul vocal bisericesc gr. or. rom. din Bozoviciu aranjază la 6/19 Mai 1904 în ziua Înălțării Domnului *concert* împreună cu *teatru și joc* în sala eventual în grădina casinei române Hotel Stanoviciu.

Licitațiune minuendă

Pentru lucrările de renovare la biserica din **Maciova**, protopresbiteratul Caransebeșului, se scrie licitațiune minuendă.

Prețul de esclamare 6422 cor 98 fil și anume;

- a) pentru lucrările de zidariu 3060 cor. 18 fil.
- b) pentru lucrările profesioniștilor 506 cor.
- c) pentru lucrarea tinicheriului 2036 cor. 80 fil.
- d) Lucrarea lăcătariului 420 cor.
- e) Lucrarea bărdașilor 400 cor.

Licitațiunea se va ține în 17/30 Mai 1904 la 11 oare a. m. în edificiul școlii.

Reflectanții vor avea a depune la începutul licitațiunii vadiul de 10%.

Specificațiunea de spese și măsuri și planul se pot vedea la comitetul parohial din Maciova.

3—3—18. Comitetul parohial.

In conțelegere cu protopopul tractual.

Pe baza incuviințării Venerabilului Consistoriu diecesan dtto 22 Octomvrie 1903 Nr. 3657 B. se scrie de nou licitațiune minuendă pentru renovarea sântei biserici dimpreună cu zidul, care încunjură curtea sântei biserici, precum și facerea de nou a corului în sânta biserică din comuna Ogradena-veche, protopresbiteratul Mehadii, cu prețul de esclamare de 1100 coroane 29 bani.

Licitațiunea se va ține în 18/31 Mai 1904 la 11 oare înainte de amezăzi în sânta biserică.

Reflectanții vor avea să depună înainte de licitațiune vadiul de 10% din prețul esclamării în bani gata ori hârtii de valoare.

Planul și specificațiunea de spese și măsuri se pot vedea la Oficiu parohial în ori ce zi. 1—3 19

Ogradena-veche, în 25 Aprilie 1904.

Emanuil Pirtea
preot și preș. com. par.

Eftimie Nicolaiescu
not. com. par.

Pre baza incuviințării Ven. Consistoriu diecesan din Caransebeș dtto 22 Aprilie 1904 Nr. 1136 B. se scrie licitațiune minuendă pentru *ingrădirea avliei bisericeii gr. or. rom. din Răcășdia*, comitatul Caraș-Severin, *zid de piatră cioplită și gard de fier*, pe ziua de 2 Iunie (15 Iunie st. n.) anul 1904 la 10 oare a. m. în școala gr. or. rom. clasa a II din loc. Prețul esclamării 9141 cor. 83 fil. Modelele de peatră cioplită, planul și specificarea speselor se pot vedea în ori ce zi la Oficiul comitetului parohial.

Condițiunile licitațiunii se vor face cunoscute licitanților înainte de începerea licitațiunii. — La licitațiune vor fi admiși numai maestrii esperti, cari pot dovedi dexteritatea prin mai multe întreprinderi de felul acesta sevrișite *bine și fără procese* și cari vor depune vadiul de 10%.

Răcășdia din ședința comitetului parohial ținută la 27 April 1904.

1—3 [20]

Emilian Novacovicu

președint. com. par.

Nicolae Mergea

not. com. par.

In conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Pe baza ordinațiunii Ven. Consistoriu Nr. 1014 B. 1904 p-ntru lucrările de renovare la biserica din **Satul nou** (Réva-Ujfalu), protopresbiteratul Panciovei, se scrie licitațiune minuendă.

Prețul de esclamare 2118 cor. 17 fil. al reparaturilor din partea zidarilor și mésarilor.

Licitațiunea se va ține în 18/31 Mai 1904 la 9 oare a. m. în edificiul școlii sau în cancelăria parohiei.

Reflectanții vor avea să depună la începutul licitațiunii vadiul de 10%.

Specificațiunea de spese și măsuri se pot vedea la oficiul parohial gr. or. român din Satul nou.

Din ședința comitetului parohial gr. or. român ținută în Satul nou (Réva-Ujfalu) la 29 Aprilie (12 Mai) 1904.

1—3 21

Adam Magiar

președinte.

Linbomir Rusuvan

notariu.

In conțelegere cu : Trifon M. clea protopresbiter tractual.

Medalia de aur dela Expositia științifică din București, 1903.

Mersul Trenurilor

Valabil dela 1 Mai 1904

Budapesta, gara de vest (ny. p. u.), — Orșova

P. I—III.	P. I—III	A. I—II	M. I—III	P. I—III	Or. Ex. I.	Stațiunile	Or. Ex. I.	P. I—III	P. I—III	P. I—III	A. I—III	P. I—II
815	830	230	245	630	1130	p. Budapesta	s. 1250	715	.	1055	125	740
160	531	802	.	520	423	s. Timișoara-Josefin	p. 803	945	.	545	754	155
210	615	815	.	734	443	p. Timișoara-Josefin	s. 753	743	.	705	733	112
346	823	924	.	901	545	s. Logoj	p. 644	619	.	507	620	1131
740	.	.	.	202	Joi	s. Buziaș-Băi	p. Mercuria	639
.	147	147	.	1252	și	s. M. Ilic	p. și	147	.	.	.	720
.	602	602	.	639	Duminea	p. M. Ilic	s. Duminea	.	.	.	1252	.
402	831	929	.	918	547	p. Logoj	s. 644	611	.	502	614	1123
523	s. 941	1029	.	1032	632	p. Caransebeș	s. 602	512	.	p. 400	531	1024
711	.	.	411	1221	.	p. Domașnia-Cornia	s.	333	1057	.	412	844
735	.	1209	450	1247	.	p. Iablanita	s.	302	1014	.	349	810
800	.	1230	543	110	828	p. Băile-Erculane	s. 345	233	858	.	327	733
828	.	1256	639	138	853	s. Orșova	p. 315	156	755	.	253	655

Budapesta gara de vest — Timișoara-Josefin — Baziaș

	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	Stațiunile	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III		
.	650	1010	815	830	p. Budapesta g. de vest	s. 125	710	740	715	.	.
.	520	.	150	531	s. Timișoara-Josefin	p. 754	935	135	945	.	.
.	.	258	655	153	p. Orșova	s. 138	.	828	1256	.	.
.	.	615	1217	500	p. Arad	s. 1040	.	342	1059	.	.
.	605	1000	215	826	p. Timișoara-Josefin	s. 657	917	130	805	† Din 1 Iunie până inclusive 15 Septembrie	.
.	617	1012	227	838	s. Chișoda	p. 645	905	118	753		.
.	.	520	1115	552	p. Buziaș-Băi	s. 1030	.	415	1021	.	.
.	618	1013	228	838	p. Chișoda	s. 644	904	117	751	.	.
.	645	1040	255	904	s. Jebel	p. 616	837	1249	724	.	.
.	930	.	453	520	s. Boca	p.	.	1015	520	.	.
.	.	.	1015	520	p. Boca	s.	930	453	.	.	.
.	650	1044	300	905	p. Jebel	s. 614	834	1242	716	.	.
.	701	1056	312	917	s. Voitec	p. 602	823	1230	704	.	.
.	810	.	404	1015	s. Gataia	p. 598	.	1127	602	.	.
.	950	.	618	1155	s. N.-Bocșa	p. 340	.	951	410	.	.
.	340	.	951	410	p. N.-Bocșa	s. 950	.	618	1155	.	.
.	508	.	1127	602	p. Gataia	s. 810	.	404	1015	.	.
.	707	1101	317	921	p. Voitec	s. 555	820	1222	656	.	.
.	808	1217	433	1021	s. Vêrșet	p. 451	716	1118	556	.	.
.	1250	.	103	.	s. Timiș-Cubin	p.	330	.	140	.	.
.	1220	.	922	.	s. Panciova	p.	341	.	200	.	.
.	341	830	.	.	p. Panciova	s. 745	1220	.	952	.	.
.	330	.	.	.	p. Timiș-Cubin	s.	1250	.	1023	.	.
.	818	1232	443	1029	p. Vêrșet	s. 443	706	1113	546	.	.
.	845	103	514	1053	s. Jasenova	p. 414	637	1044	515	.	.
Din 1 Iunie până inclusive 31 August	*1020	**1120	722	1255	s. Oravița	p. 225	.	820	*412	**315	**Până inclusive 31 Mai și dela 1 Septembrie
.	*105	**256	1046	.	s. Anina	p.	.	444	*115	**1055	.
.	.	444	*115	**1055	p. Anina	s.	.	.	1046	.	.
.	.	820	412	**315	p. Oravița	s.	.	.	722	.	.
.	851	113	521	1038	p. Jasenova	s. 406	630	1036	505	.	.
.	925	150	558	1135	s. Baziaș	p. 328	550	959	430	.	.

Observări: Oarele, ce stau de a stânga stațiunilor, să se citească de sus în jos; iar cele ce stau de a dreapta de jos în sus. Timpul dela 6 oare dimineața până la 5 oare 59 minute sara este însemnat cu sublinierea minutelor. Or. Ex. = Trenul Orient-Expres, A. = Tren Accelerat, P. = Tren de persoane, M. = Tren mestecat. În rubrica stațiunilor: s. = sosesc și p. = pleacă.